

ft. Fejes R. Anzelm váradhegyfoki premontrei apát
s z e n t b e s z é d e é s
a z e z ü s t m i s é s **Balogh P. Piusz** gödöllői apát köszöntése,
amely elhangzott
2025. március 25.-n, Gödöllőn
Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a
Szentlélek és Gyümölcsoltó Boldogasszony-templomban!

Főtisztelendő Piusz apát úr, tisztelendő atyák, tisztelendő rendtársaim, kedves ünneplő testvéreim!

25 évvel ezelőtt szintén jubileumi évet ült az Anyaszentegyházunk - és már akkorra teljes erővel működött ez a kis Fácánsori, Szentlélekről és a Gyümölcsoltó Boldogasszonyról címzett kis premontrei kápolna. Fényi Ottó kormányzó perjel úr azért helyezte ezt a kis templomot, a Szentlélek és a Szűzanya védelme alá, mert Urunk hírül adásának története és a Pünkösdi lélekkiáradása biztosította azt a lelkiületet, amelyre szüksége volt a szétszóratásból és bujkálásból előjövő kis premontrei közösségnek itt, Gödöllőn. Ez a kis kápolna, amelyiknek búcsú ünnepét is üljük a mai napon az új gödöllői premontrei élet jelévé és színterévé vált. Az újra szerveződő kis közösségnek szüksége volt egy új életerőre, egy új lendületre, amely az Isten által idevonzott és idehívott új hivatásokban fogant meg.

Piusz apát úr ehhez a generációhoz tartozik. 1992-ben ismertem meg, Budapesten a Központi Szeminárium falai között. Akkor még zenei egyetemi tanulmányait végezte. De érezte az Úr hívását. Ezért mentora, a szeminárium spirituálisa, lelki igazgatója, dr. Bábel Balázs kieszközte számára, hogy bejárhasson hozzá a bibliai nyelvek óráira. Ezen alkalmakkor találkoztunk. Barátkozva és elbeszélgetve kiderült, hogy én egy ott tanuló premontrei vagyok. És az is, hogy mindkettőnknek az édesapja premontrei iskolát járt öregdiák. Elmondta, hogy őt is nagyon vonzza a premontrei paptanári ideál. És aztán meg is beszéltek, hogy hogyan lehet a perjel úrral egyeztetni egy időpontot egy kis beszélgetésre. Sosem kérdeztem meg tőle, de úgy vélem, hogy talán én voltam az első élő premontrei, akivel életében először találkozott...

Mikor Piusz apát úr felkért erre az ünnepi beszédre, tapintatosan megtiltotta, hogy sokat beszéljek róla. Pedig lenne mit! De ennyit bátorkodtam megtenni és senki ne vegye személyeskedésnek, mert az evangéliumok is rögzítik az apostolok meghívását és azt is, hogy a Jézussal való találkozás élményét hogyan osztották meg egymás között.

Kétezerben Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén magam is jelen voltam ebben a kis kápolnában, templomocskában, amikor dr. Bábel Balázs, akkor már kalocsai érsek pappá szentelte Piusz atyát. Az eltelt 25 év papi szolgálatáért, Isten szeretetéért, irgalmáért, kegyelméért adunk most hálát. És ismét magunk elé helyezve és szemlélve hivatásunk misztériumát.

Egy premontrei papság: a Szent Norberti-karizma által megformált és Szent Ágostoni-papság kell legyen. Szent Norbert karizmájának lelki irányítóje azon zsoltár vers, amit lelkében hallott 1115. május 28-án, amikor a Vreden melletti erdőben egy nyílt égből való villámcsapás földre vetette, leesve a lováról. A 37. zsoltár szavát hallotta: „*Fordulj el a rossztól és a jót cselekedd!*” ^{Zsolt 37,27}. Ez a zsoltárvers volt megtérésének alapja és lelkipásztorkodásának mozgatórugója. A mi papságunknak is ez kell legyen a mottója: Fordulj el a rossztól és cselekedd a jót.

Szent Ágoston Isten szeretetének szerelmese.

Papi szolgálatunkat is ez kell, hogy motiválja és ez kell legyen végső célja is. Hogy beteljesedjék Ágoston atyánk mondása: „*Nyugtalan a mi szívünk, míg benned meg nem nyugszik Istenem.*” ^{Szt. Ágoston, Vallomások} Szent Norbert régi (Vita A.) életrajzában olvashatjuk az első premontreiekről, hogy „*a Szentírást akarták követni és Krisztust tartották vezetőjüknek!*” Tehát kövessük mi is a mai ünnep evangéliumában azt az üzenetet, amely nekünk szól.

Szent Ágoston 198-s számmal jelölt beszédében (198/A) foglalkozik az Úr Jézus emberi természetének származásával. Az angyal beszédéből kiragadva a bizonyosságot, mikor azt mondja Máriának, hogy „... *a te idős rokonod, Erzsébet is fogant, bár magtalannak tartották az emberek.*” ^{Lk 1,36} - ezt a megállapítást vonja le: Szűz Mária tehát nemcsak Dávid király törzséből származott, hanem Erzsébettel való rokonsága miatt Áron papi törzséből is. Krisztus Urunk – folytatja - emberi természetében magára vette a királyi és a papi karaktert és így az ő teste is - azaz az Egyház - szent nemzet és királyi papság. Tehát Krisztus papságának köze van az Ószövetségi papsághoz úgy, ahogy a zsidókhöz írt levél is bemutatja.

A mai estén próbáljuk meg Urunk születése hírül adásának történetét (vö. Lk 1,26-38) egy kicsit más olvasatban látni, szemlélni a papi hivatás szerint. Erre vállalkozok én is, remélem, hogy követni tudtok!

Lukács evangéliuma néhány adattal vezeti be a történetet. Az első ilyen adat, amit sajnos a leckés könyvünk elhagyott, hogy Gábor angyal látogatása hat hónap múlva történik. Tehát a történet nem itt kezdődik, hanem az angyal megjelenésével, Zakariás papnál a templomban, az illatáldozat bemutatása közben. De a hat hónap így sem mond nekünk semmit.

Viszont a szentíráskutatók mára már meg tudják mondani, hogy ez pontosan mikor történt az akkori időszámításnak megfelelően. Eszerint Gábor angyal látogatása Róma alapítása után a 746. évben történt, amikor Július Cézár már 20 éve fölvette az imperator címet, vagyis a császári címet. Abban az évben milyen jelentős események történtek? Akkor volt például a 192. Olimpia. Meghal a híres latin költő, Horatius, vele együtt Gaius Cilnius Maecenas, politikus, kultúraminiszter, Augustus császár híres tanácsnoka, akinek a nevéből alakult ki a 'mecenás' fogalom, hiszen költőket finanszírozott és kultúra-köröket tartott fenn. Gábor angyal látogatása évében például - hogy ne menjünk messzire - Tibérius legyőzi a germán törzseket. De mi újság Palesztinában? Josephus Flavius nem írja le Urunk születésének hírüladását. Mert az emberek csak a nagy dolgokat szeretik. Viszont Palesztinában, abban az évben már 29 éve, hogy Nagy Heródes uralkodik. Aki pont abban az évben a hatalma féltése miatt öletti meg két fiát. El tudjuk képzelni, hogy a napkeleti bölcsek látogatása, az új király születésének hírül adása mekkora felháborodást kelthetett benne!

Szóval ennek az évnek a nagy történései, amikre a világ figyel és a történetírók lejegyznek az utókornak, mivel az emberek a nagyot szeretik mindenben. Azt hiszem, ismerős a kis történet, ami egy adomaként keletkezett, de viccként szokott az ajtóknak megjelenni: Pistike édesanyjával és kishúgával sétál az utcán, találkoznak egy ismerőssel, aki a gyermekeknek egy tábla csokoládét ad. A gyermekek meg szeretnék kóstolni természetesen és ezért az édesanyja a nagyobb gyermeket Pistikét kioktatja, hogy törje el és ossza el maga és a kishúga között igazságosan. Pistike megkérdezi, hogy hogyan kell elosztani a tábla csokit igazságosan? Édesanyja kioktatja, hogy igazságosan úgy kell elosztani, hogy a nagyobbik darabot addod a kishúgodnak és a kisebbik marad neked. Erre Pistike azt válaszolta: jól van, akkor a kishúgom ossza el köztünk igazságosan.

Kedves testvéreim. A történet megnevettet természetesen bennünket, de egy mély igazság van benne. Az, ami az embereknek a logikája. Az emberek mindig a nagy darabot, a nagyságot szeretik. Viszont a mai ünnep pont arról beszél, hogy Isten, a halhatatlan, halandóvá alakul! Isten aki isten, emberré lesz!

Kedves testvéreim!

Mire figyelmeztet bennünket papokat, Szűz Mária identitásának **első látható adata** szent Lukács evangéliumában? A „*hat hónap múlva*” Lk 1,26 megjegyzés. Arra, hogy hivatásuknak van előzménye! Isten szeretetteljes kiválasztása az egyik, amiért hálával tartozunk, és a hivatásunk kiimádkozása az Egyház és a jámbor keresztények részéről, akikről egy papnak imáiban mindig meg kell emlékeznie. Sokan vagyunk, én is, akik tudjuk, hogy papok, apácák, kedves nővérek, családtagok, barátok, ismerősök és egyszerű hívő emberek mennyit imádkoztak értünk, hogy mi jó és szent papok legyünk! De nemcsak imádság volt, hanem áldozat is! És egy körünkön belüli példát, egy igaz történetet akarok elmondani. Én is egy rendtársamtól hallottam, aki akkor Pannonhalmán tanult. Fényi Ottó perjel úr, aki ezt a kis kápolnát építtette, élete vége felé olyan betegségeket kapott, ami szörnyű fájdalommal és kínnal járt. Ápolását itt a rendházban már nem lehetett megoldani. Ezért Pannonhalmára költözött, hogy élete utolsó éveiben találjon enyhülést és megfelelő kiszolgálást és ápolást. Sokszor a bencés diákok és az én premontrei rendtársam felment a nővéreknek segíteni, hogy ezeket a papi személyeket, akik már elesettségekben szolgálták az Istent, tisztába tegyék, megmosdassák. Látták Ottó atyának a nagy fájdalmait, és hogy nem tud menekülni. A fájdalomcsillapítók se használtak. És akkor a bencés diák, bencés szerzetes növendék azt mondta neki: „Ottó atya, látom, mennyire nagy a fájdalma. Ajánlja fel, hogy én pap lehessen! Mert már ötödjére a *scrutiniumon*, a szavazáson nem mentem át, nem tartanak alkalmasnak!”. Ottó atyát itt eltemettük a Fácánosban és fél év múlva ezt a bencést a főapát úr pappá szentelte!

Ez az előzmény, ezért kell hálát adni. Egy nagy dolog! Szűz Mária nem tudott a 6 hónappal ezelőtti eseményekről, mégis az angyal ebből a Zakariás-féle történetből ad neki bizonyosságot: „...*idős rokonod, Erzsébet is fogant.*” Minden papi nehézségben, kísértésekben és lelki szárazságban szemük előtt kell tartani az értünk imádkozók imáit és áldozatait. Amelyek értelmet és bizonyosságot adnak papi hivatásuknak, akkor is, amikor elviselhetetlenek, sokszor értelmetlennek vagy kilátástalannak látjuk helyzetünket.

Az idő egy mérték is! Piusz atya pappá szentelésének huszonötödik évfordulóját ünnepli ebben az úgynevezett ezüst misében. Ez is egy mérték. És a mérték arra szolgál, hogy vissza

tudjunk tekinteni. 25 év már elég, hogy visszatekintsünk. A régi görögök úgy tartották, hogy az igazi boldogság az, ha a korlátaidat ismered és nem léped át. A mai társadalomban ezt a nézetet nem osztja senki. Inkább a mindennemű mértéktelenségnek látjuk a híveit. Míg a görögök ismerték az értéket és értéknek tartották a megelégedést, a mai emberből hiányzik ez. Állandóan panaszkodik. Emlékszek nagyszüleimre és az ő korosztályukra. Két világháborút is átéltek és mindenük odaveszett, de öregségükben nem panaszkodtak. Azt mondták, túléltek és megelégedtünk. Ebben is, amit Isten adott. Ma én nem látok, amikor az időseket látogatom, megelégedett embereket. Akik a sorsukkal meg vannak elégedve. A panaszból nem látunk ki és a panasz oda vezet bennünket, hogy csak a magunk körén belül látunk. A megelégedés helyett az örökös többre vágás, ami panaszainknak az alapja. Az ember mindig a felső határait akarja túlszárnyalni, viszont az alsó határait soha. Krisztus példája és tanítása sem fogadja el a régi görög gondolkodást a boldogság kapcsán, viszont megmutatja, hogy Isten logikája ellenkező az ember nagyravágyási felfogásával. Aki igazán nagy akar lenni - mondja Jézus - legyen mindenkinek a szolgája, vagyis az igazi nagyság az alsó korlátok átlépésében rejlik, éppen a kicsinységben.

„Aki követni akar engem, vegye fel mindennap a keresztjét és úgy kövessen.” Lk9,23 A kicsivé levésen keresztül a *nagyra válás* arany szabálya ez. Minden papnak ez egy kihívás és örök feladat, hogy ezt a szabályt saját példáján keresztül tanítsa, ne szavaival csupán.

Szent Lukács **második adata** Szűz Mária identitásával kapcsolatban egy helyszín: Názáret. A félpogány Galilea egyik kicsi városa, annyira jelentéktelen, hogy az **Ószövetség** egyetlen egyszer sem említi. A jeruzsálemi zsidók megvetéssel illetik ezt a területet és lakosságát. Úgy tartják, hogy nem tiszta a vallásosságuk (...). Ez az adat is összefügg a kicsivé válással, hiszen Názáret felkerül a keresztfára, ahol Krisztus Urunk emberi természetének a legmélyebb pontjára kerül, és ez a kereszthalál. Ebben is ilyenkor legkisebb az Úr. Pilátus táblát tétet a keresztre, amelyen 3 nyelven fel van írva: a názáreti Jézus, a zsidók királya.

Názáret: Isten Fia megtestesülésének helye, amikor is Isten Fia kiüresíti önmagát, hogy ember lehessen! A kereszten Isten Fia názáretiként hal meg. Mivel nem száll le a keresztről, ahogy az ördög csatlósai kívánják, a Sátán úgy gondolja, hogy éppen ezért végre legyőzte. De Isten Fia, aki valóságos ember, emberi természetének legmélyebb pontjára ér a halálba és halálával széttiporja a halált és győzedelmeskedik. Ezért Názáret a kicsinységnek a 'kicsinynek levésnek' és a szeretetteljes megsemmisülésének az üzenetét hordozza. A régi előírás az volt, hogy amikor a misében a pap az átváltozás Istenei szavait mondta a kenyérré és a borra, akkor fel kellett tekintenie az oltár keresztjére. Hogy megértse, hogy amit szavaival átváltoztatott és kézben tart egy csöppnyi bor és egy darabka kenyér színében, az annak az Isten Fiának szentségi jelenléte, aki kicsi tudott lenni a megtestesülésben és a kereszthalálban is. A papnak követnie kell ezt az Istenei logikát a kicsivé levésben. Éppen azért, mert ez törli meg a gonosz ellenség hatalmát és a halált, valamint az életet is ez eredményezi. Az a pap, aki ezt meg tudja tenni, nem lesz soha gőgös. Nem lesz soha beképzelt, nagyravágyó, karrierista. Vagy kompromisszumokat kötő a világ szellemével. Mert mindez a pap lelkének haláláról szól.

A **harmadik adat** Mária identitásához az, hogy szent Lukács egy szűzként állítja elénk. Mária biológiai szüzességéhez kétség nem fér. Vajon az evangélista csak ennyit akart volna kifejezni evvel a megállapítással? Ugyanis létezik egy „bibliai szüzesség” is, amit érdekes módon soha személyre nem alkalmaz a Szentírás. Csak a népre! Akit megszemélyesít Sion és Jeruzsálem leányaként. A zsidó kultúrában az asszony méltóságát az anyaság adja meg. A szüzesség csak a házasságig érték. Akik nem tudnak megházasodni és szüzek maradnak, azok szegényben vannak.

Így a „szűz” jelző - mikor a történetet olvassuk soha nem gondolunk arra, hogy - negatív előjelet kap!! Ugyanígy a bibliai szüzesség esetében is. Amikor Izrael vagy Jeruzsálem népe rossz útra tér, a próféták Izrael, Sion vagy Jeruzsálem szűz leányaként kérik számon a népet és annak bűneit. Ezekben a helyzetekben a nép általában kilátástalan helyzetbe jutott. Tehát a szűz jelző a jövőnélküliségnek lett a szimbóluma.

A **negyedik adat** hogy a szűz neve: Mária. Nem teljesen tisztázott mind a mai napig a név pontos jelentése, de jelenthet a héber arámban kiemeltet, hogy *kiváltságoltat*. Sok Mária van a Bibliában. Talán feltehetjük a kérdést, hogy miért ilyen népszerű ez a név? Tudnunk kell, hogy Nagy Heródes kedvenc asszonyát is Máriának hívták. És bizonyára ez befolyásolta ennek a névnek a szeretetét, vagy pedig terjedését.

Ez a két adat Szent Lukácstól azt az üzenetet hordozza, hogy Máriának nincs igazán jövője, csak akkor, ha kiváltságolt [személy]. De a pap számára mit jelentenek ezek? Azt, hogy ugyan nem vagyunk méltók a papi hivatásra, de Isten mégis felemel, kiválaszt, mert valamiért alkalmasnak talál. Ugyanis ő csorbult vésővel is tud remekműveket faragni!

Szent Lukács adatai Szűz Mária identitását próbálják behatárolni, ami kívülről látszik, és amit ő jó érzéssel elképzelt magáról, József jegyeseként Názáretben, Galileában. Hivatásunk valóságként való megjelenése számunkra meglepően váratlanul szokott eljönni, mint ahogy Gábor angyal is meglepte Máriát. Olyasmi ez, mint a szerelem, egyszerre csak van!

Gábor angyal üdvözlése pedig Mária eddig ismert identitása helyett a Szent Szűz igazi belső identitását sorolja fel, ami alkalmassá teszi Isten Fia Anyjának hivatására. Mária zavarba jön, amikor Gábor angyal felfedi belső identitását, de ennek ellenére elfogadja, és ebben rejlik a hivatás misztériumának megértése!

Tehát *a hivatás* - a papi hivatás is - *nem más, mint az Istentől kapott igazi identitásunk elfogadása!* Lényegében ebben a történetben letisztul és kibővül az az identitás, amit Lukács evangélista adatai körvonalaztak, avval az identitással, amit Isten adott Máriának. Mária ezt elfogadja, és vele együtt az Isten-anyai hivatást is. A papi hivatás viszonylatában Isten, aki bennünket szolgálatára hív, személyünknek ad egy papsághoz megfelelő identitás is, amin keresztül papi hivatásukat megvalósítjuk. Akinek nincs ilyen identitása, szoktuk rá mondani, hogy nincs hivatása. Így érvényesül az, amit a proféta a saját személyéről, mint prófécia kap: „*anyád méhében már kiválasztottalak, már megszenteltelek*”^{vö Jer 1,5}.

De lássuk Máriának az angyal által felfedett identitását is! Így köszön: „*Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr veled van.*”^{Lk 1,28b} Gábor angyal első szavának lefordítása egy kicsit problémás (minden nyelvben egyébként). Ugyanis a görög 'haireu' (Χαίρε) szó jelentése nem az udvariassági köszönési forma és nem is egy személynek szól, hanem az öröme való felhívás tartalmát és jelentését hordozza, ami azt jelenti, hogy 'örvendezzel, zengedezzel', aminek a héber 'ronich' (רָנִי) felel meg. Ez ismert szó az Ószövetségben, különösen Szofóniás próféta könyvében a 3. fejezetben a 14. versben ezt olvashatjuk: „*Zengedezzel Sion leánya [Isten népe], ujjongj Izrael örvendezzel és vígadj teljes szívvel Jeruzsálem! Izrael királya, az Úr közötted van. Nem kell többé félned semmi bajtól.*”^{Szof 3,14-15} Az 'örvendezzel' szó használata - amit mi 'üdvözlégynek' fordítunk - Máriát rádöbbent arra, hogy hivatása nem neki szól, hanem Isten népének, Sion leányának.

A papi hivatás is ilyen! Nem nekünk szól, nem magunknak kapjuk, hanem Isten megváltott népének szól. Szent Ágoston atyánk ezért mondja: „...veletek vagytok keresztény és értetek püspökök!” Értetek! „Az Úr veled van!” – mondja Gáboriel. Ami azt jelenti a bibliai helyek értelmében, hogy: 'Mária, a te hivatásod emberfeletti. Meghalad téged, ezért az Úrral együtt fogod azt majd betölteni.'

Sokszor a papi hivatással birkózóknak az a legnagyobb kísértésük, hogy alkalmasak-e betölteni ezt a hivatást, képesek-e rá, méltók-e rá? Senki sem méltó és senki nem képes! Nem ebből a megfontolásból kell kiindulni, hanem úgy kell felvállalni, hogy képes leszek az Úrral együtt. Mert az Úr veled lesz! Így volt képes Gedeon például a midinaiták elleni csatát megvívni. ^{vö Bír 7.} A legprimitívebb katonáinak a hadával indult el, akik úgy lefetyelték a vizet, mint a kutya. Csak ezekkel szállhatott harcba az Úr parancsa szerint. Emberileg esélye sem volt a győzelemre, de Istennel, aki vele volt, megnyerte.

Gábor angyal elmondja Máriának, hogy a hivatása mit fog magába ölelni. Hogy a végtelenül nagy Isten kicsi gyermek lesz, a halhatatlan halandóvá alakul, aki mégis nagy király Dávid házából. Mária nem kételkedik ennek lehetőségében. Zakariás hat hónappal ezelőtt kételkedett és megnémult. Hányan, de hányan nem tudnak a Gondviselésben bízni, ezért mind a Zakariás-féle kísértésbe esnek?! Hányan, de hányan menekülnek a *digitalitás* kínálta virtuális térbe? Ahol név és arc nélküliek lesznek, szavukat a néma súlytalanság és felelősség nélküliség jellemzi. Vajon a mi papi szolgálatunk el fogja tudni-e érni őket?? Mert ez a következő generáció.

Mária a megvalósulás mikéntjéről érdeklődik. Gábor angyal a Bibliából ismert események képeivel magyarázza: „a Szentlélek száll le rád és a Magasságbeli ereje borít be árnyékával.” ^{Lk 1,35b}

A Szentlélek száll rád. Sok esetben ezt úgy értelmezték, hogy a Szentlélek a születést előmozdító erő, amely a férfit helyettesíti Jézus fogadásakor. Pedig a 'pneuma' (πνεῦμα) a görögben semleges, a héberben a 'ruah' (רוח) nő nemű. Még véletlenül sem hímnemű. A helyes értelmezés valószínű az lenne, hogy Máriára az a teremtő Lélek száll le, aki az ősi vizek fölött lebegett a teremtés idején. Tehát inkább arról van szó, hogy Isten a teremtő Lelken keresztül Jézus fogadásakor az Ige megtestesülése tulajdonképpen egy Isteni teremtő cselekedet.

A papokról a teológia azt mondja, hogy mindegyik egy '*alter Christus*' - egy másik Krisztus. Ami azt jelenti - Szűz Mária példáját felhasználva - hogy Isten minden papban egyedi és különleges módon megteremti Szent Fia arcát. Ezt az arcot, ezt a krisztusi személyiséget meg kell lássák és meg kell érezzék a híveink bennünk és rajtunk. Ez papságunk, hivatásunk hitelességének záloga, méltatlanságunk ellenére.

„A magasságbeli ereje borít be árnyékával.” ^{Lk 1,35b} Az Ószövetségben, különösen Izrael pusztai vándorlásának idején, Mózesnek az Istennel való találkozásának helyein jelen van az Isteni felhő és az ezt követő árnyék. Ezek Isten jelenlétének jelei a vándorlásnál, a szent hegyen vagy a szent Sátornál. Ilyen beárnyékolás a frigyláda esetében is megtörtént, aminek tetején a kerubok között Isten jelenlétét vélték felfedezni. Nos, a 'Magasságbeli beárnyékozása' Mária esetében azt jelenti, hogy Isten valóságosan jelen van az ő méhében, a Fiú személyében, aki az Újszövetségnek megteremtője. A frigyláda az Ószövetség jelképe. Mária az Újszövetség frigyládája, ezért hívjuk a Lorettói litániában, hogy 'frigynek szent szekrénye'.

A frigyládban őrizték a mózesi kőtáblákat a tízparancsolattal, Áron botját és egy agyagedényt a mannával. Ez a három dolog, papi tevékenységünk előképeit jelenti: a kormányzást az erkölcsi tanítást és a szentségek kiszolgáltatását. E három tevékenységünkben kell megmutatkozzon Isten ereje és jelenléte.

Mária végső válasza: „Íme, az Úr szolgáló leánya [vagyok], történjék velem szavaid szerint.” Lk 1,38b
Az 'ime' szó héber változata sokszor előfordul az Ószövetségben: Ábrahám, Mózes, Sámuel, Izajás, a többi próféta, amikor az Úr szólítja őket, azt mondják: 'hiné' (הִנֵּה). Azaz: 'Íme'. De a magyar nem adja vissza teljes tartalmát, mert azt jelenti: 'íme itt vagyok és készen állok, hogy magamat neked átadjam!' Mária tulajdonképpen az ő 'íme'-jével ezt vallja és ezt mutatja!

A papjelölt is, amikor a felszentelő püspök elé kerül, így válaszol: 'ad sum', itt vagyunk, jelen vagyunk és készen állunk. Arra, hogy Isten teljes valóját lefoglalja a szolgálatára. Mária is szolgáló leánynak mondja magát, de nem a cselédlány értelmében. A szolga megnevezés egy előkelő cím a Bibliában. Márián kívül csak férfiakat illetnek vele. Például mikor Mózesről van szó, akinek sokszor a neve után ott találjuk a szentírásban 'az Úr szolgálója' kifejezést, ami jelzi azt, hogy Mózes teljesen átadta magát Istennek.

Adja Isten, hogy jó szolgák lehessünk!! Papságunkat szolgálaként úgy kell értelmezzük, hogy teljes mivoltunk le van foglalva Istennek.

Az Úr áldja meg az ünneplőt és minket az ünneplőket!

Amen!

ⁱ Fejér Tamás Gábor videofelvételének felhasználásával a szó szerinti átíratot készítette és hivatkozásokkal ellátta Ercsényi Lajos akolitus.